

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵּט מִכָּל סִפְרֵי הַזוֹהַר הַקּוֹדֶשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי וְע"א



אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 3



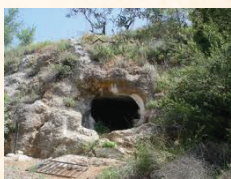
האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

להפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

רבי פינחס בן יאיר הולך לקבל את פני רבי שמעון ברי יוחאי בצאתו מן המערה

(זוהר ח"א יא ע"א)

ושני גברים עמו. ראה שתי צפרים שהיו
באות וטסות על הים. הרים להם קול
ואמר: צפרים צפרים, שאתן טסות על הים,
הראיתם את המקום ששם בר יוחאי? השתקה
מעט, אמר: צפרים צפרים, לכו והשיבו
אותי. פרחו והלכו. נכנסו לים והלכו להן.
עד שיצא, הנה אותן צפרים באות, ובפי
אחת מהן פתקה אחת, וכתוב בתוכה שהנה בר
יוחאי יצא מן המערה ורבי אלעזר בנו. הלך
אליו, ומצא אותו משנה, וגופו מלא חלדים.
בכה עמו ואמר: וישראיתיה בכה. אמר:
אשרי חלקי שראית אותי בכה. שאלמלא לא
ראיתי אותי בכה, לא הייתי בכה.



רבי פינחס היה מצוי לפני רבי רחומאי בחוף
ים כנרת, ואדם גדול וקשיש ימים היה,
ועיניו פסקו מלראות. אמר לרבי פינחס, ודאי
שמעתי שליוחאי חברנו יש
מרגלית אכן טובה,
והסתכלתי באור המרגלית
ההיא שיוצא כאור השמש
מנרתיקה והאירה את כל
העולם, ואותו האור עמד מן השמים לארץ
והאיר את כל העולם עד שישב עתיק הימים
וישב על הכסא פראוי. והאור ההוא כלל הכל
בביתך, ומהאור שנכלל בביתך יצא אור דק
וקטן, ויצא החוצה והאיר את כל העולם. אשרי
חלקך. צא, בני, צא, ולך אחר המרגלית ההיא
שמאירה את כל העולם, שהרי השעה עומדת
לך.



יצא מלפניו ועמד להפנס לאניה ההיא,

